

iniquitas tua os tuum: et imitans linguam blasphemanti. Eodemabit os tuum et non ego: et labia tua respondebunt tibi. Numquid primum homo tu natus es et ante colles formatus? Numquid consilium dei audisti: et infector erit eius sapientia? Quid nosti quod ignorem? quod intelligis quod nesciamus? Et senes et antiqui sunt in nobis: multo veriores quam pater tui. Numquid grande est ut consoletur te deus? Sed verba tua prava hoc prohibent. Quid te eleuat cor tuum: et quasi magna cogitans aconitos habes oculos? Quid nimes contra deum spiritus tuus: ut peras de ore tuo humisemodi sermones? Quid est homo ut in macula sit: et ut iustus appareat natus de muliere? Ecce inter sanctos eius nemo immutabilis: et reli non sunt mundi in conspectu eius: quanto magis abominabilis et inutilis homo qui bibit quasi aquam iniquitatem. Ostenda tibi audi me: quod vidi narrabo tibi. Sapientes confiteantur: et non abscondunt patres suos. Quibus solis data est terra: et non transfuit alienus per eos. Luctis diebus suis impius superbit: et numerus annorum interit: est transiit in dies. Boni tui terroris semper in auribus illius: et cum pax sit ille semper insidias suspicatur. Non credit quod rem possit de tenebris ad lucem transire: vnde gladius: cum se mouerit ad querendum panem. Mouit quod parat: sit in manu eius tenebras dies. Tenebit eum tribulatio: et angustia: nullabit eum sicut regi qui paratur ad prelium. Tendit aduersus deum manum suam: et contra omnipotentem roboratur. Eucurrit aduersus eum cecidit: et pergit: pingui reuoluitur armatus est. Operuit faciem eius transiit: et de latere eius

acumina dependit. Habitauit in ciuitatibus desolatis: et in domibus desertis. Que in tumulos sunt redactae. Non dirabit nec perseuerabit substantia eius: nec miter in terra radicem suam. Non recedet de tenebris. Ramos eius arserunt flamma: et auferet spiritus oris eius. Non credet frustra recedere deceptus: quod aliquo precio redimendus sit. Anteque dies eius impleatur peribit: et manus eius arseuerunt. Iedetur quasi vinea in primo flore: lotus eius: et quasi olia proiciet flores suos. Congregatio enim propece ferilis: et ignis deuorabit tabernacula eorum qui munera libenter accipiunt. Concepit dolorem: et peperit iniquitatem: et vixit: et parat dolos.

Respondens autem iob dixit. Audiuisti querentem talia. Consolatores quoniam omnes vos estis. Numquid habuerunt sine verba veritas? Aut aliquid tibi molestum est si loquaris? Porro et ego similia vestri loqui. Atque utinam esset anima vestra pro anima mea. Consolaberet ergo vos senonibus et mouerem caput meum super vos. Roborarem vos ore meo: et mouerem labia mea quasi parens uobis. Sed quid agam? Si loquar: fuerit non quietus dolor meus: et si tacero non recedet a me. Nunc autem oppressit me dolor meus: et in nihilum redacti sunt omnes artus mei. Exige me testimonium dicit deus me: et suscitabit falsiloquus aduersus faciem meam: contradicens michi. Collegit furor meum in me: et comminas michi inferni contra me iuribus suis. Propter hoc me reuerentibus oculis me inuicem est. Appropinquauit super me ira sua: et reprobrauit: et percutit me: et non inueni in uobis ullum sapientem. Dies mei transierunt: cogitationes mee dissipatae sunt: reliquias cor

tradidit. Ego ille quondam opulentus repente cunctus sum: tenuit cunctum meum. Contegit me: et posuit sibi quasi in signum. Circumdedit me lanceis suis: circumdedit lumbos meos. Non peperit: et effudit in terra viscera mea. Considera me vulnere super vulnus: et reuertit me quasi gregas. Sacculum consui super rurem meam: et operui cinere carnem meam. Facies mea intumuit fletu: et palpebrae meae caligauerunt. Per passus sum absque iniquitate maris: nec cum habere multas ad deum preces. Terra ne operiatur sanguinem meum: neque inueniat in re locum latendi clamor meus. Ecce enim in celo testis meus: et testis meus in rebus. Verbo amici mei: ad dei scellum oculis meis. Atque utinam sic iudicaretur vir cum deo: quomodo iudicatur filius hominis cum collega suo. Ecce enim breues anni transierunt: et seruitus per quam non reuertar abulo.

Spiritus meus attenuabit: dies mei breuiabunt: et solum michi superest sepulchrum. Non peccauit: et amari indigne moratur oculi mei. Libera me et pone me iuxta te: et cuiusuis manus pugnat contra me. Longe cor meum a disciplina: propterea non recedebunt. Preda pollicetur sociis: et oculi filiorum eius deficient. Posuit me quasi in pronubium vulgi: et expositus sum coram eis. Caligauit ad indignationem oculus meus: et membra mea quasi in nihilum redacta sunt. Superbia iusti super hoc: et innocens contra propinquam suscitabitur. Et tenebit iustus viam suam: et multis manibus addet fortitudinem. Agit omnes vos conuersionem: et reuertit: non inueni in uobis ullum sapientem. Dies mei transierunt: cogitationes mee dissipatae sunt: reliquias cor

meum. Nodem uenerunt in diem: et cunctum post tenebras spero lucem. Si sustinuerit infernus domus mea: et in tenebris stravi lectulum meum. Duradum dicit pater meus es: mater mea et soror mea uernibus. Vbi est ergo nunc prestolatio mea: et patientiam meam quis considerat? In profundissimum infernum descendit omnia mea. Putasne saltem ibi erit requies michi? **Wm**
Respondens autem baldad filius di-
xit. Usque ad quem finem uerba iada-
bis? Intellige prius: et sic loquamur. Quare reputati sumus ut iumenta: et sordidum coram te? Qui perdis animam tuam in furore tuo. Numquid propter te derelinquetur terra: et transferetur rupes de loco suo? Nonne lux impij extinguetur: nec splendet flamma ignis eius? Lux obtenebrescet in tabernaculo illius: et lux terra que super eum est extinguetur. Atturbantur gressus uirtutis eius: et precipitabit eum scilicet suum. Immisit enim in rete pedes suos: et in maculis eius ambulat. Tenebitur pluma illius in laqueo: et egredietur dea eum hinc. Abscondita est in terra pedica eius: et decipula illius super seminatum. Undique tenebit eum formidines: et inuoluet pedes eius. Attenuetur fame robur eius: et inedia inuadat costas illius. Deuoret pulcritudinem eius: et consumat brachia illius: primo genita mors. Auellat de tabernaculo suo fiducia eius: et calcet super eum quasi reg interit. Habitant in tabernaculo illius socij eius qui non est: aspergatur in tabernaculo eius sulphur. Deorsum radices eius succent: sursum autem attrahatur mellis eius. Memoria illius prestat de terra: et non celebratur nomen eius in plateis. Expellet eum de luce in tenebras: et de urbe transferet eum. Non erit